

четворици войны да го вардятъ, съ намѣреніе да го изведе прѣдъ народъ-тъ подиръ пасхъ-тѣ.

5. И тѣй Петра вардахъ въ тъмницѣ-тѣ, а отъ церквѣ-тѣ ставаше усърдна молба къмъ Бога за него.

6. И когато щѣше Иродъ да го изведе, прѣзъ тѣзи ноць Петръ спѣше между двама войны, вързанъ съ двѣ вериги, и стражари прѣдъ врата-та вардахъ тъмницѣ-тѣ.

7. И ето, ангелъ Господень прѣдстанъ, и свѣтлина осія стаи-тъ; и *ангелъ-тъ* като побута Петра по ребра-та, разбуди го, и рече му: Ставай скоро; и спаднѣхъ веригы-тѣ отъ рѣцѣ-тѣ му.

8. И рече му ангелъ-тъ: Опаша се, и обуи сандалия-та си; и стори така: и казува му: Облѣчи дрехъ-тѣ си, и ела слѣдъ мене.

9. И *Петръ* излѣзе и отиваше слѣдъ него, и не знаеше че е истинно това което ставаше отъ ангела, но мисляше си че видѣніе види.

10. А като прѣминѣхъ първѣ-тѣ стражъ и вторѣ-тѣ, дойдохъ на желѣзны-тѣ врата, които водятъ къмъ градъ-тъ, и тѣ имъ ся отворихъ отъ самосебе си; и *отъ тамъ* като излѣзохъ, изменихъ еднѣ улицѣ и тутакси ангелъ-тъ отстѣпи отъ него.

11. И Петръ дойде на себе си и рече: Сега наистинѣ знаиѣ, че Господъ проводи ангела своего, и мя избави изъ рѣкѣ-тѣ Иродовѣ, и отъ всичко-то очакваніе на Іудейскій-тъ народъ.

12. И като си помисли, дойде въ къщѣ-тѣ на Маріиѣ майкѣ-тѣ на Іоанна, нарицаемаго Марка, дѣто имаше мнозина събрани та ся моляхъ *Богу*.

13. И когато похлопа Петръ на пѣтны-тѣ врата, пристѣпи една слугыня на име Рода да послуша *кой е*.

14. И щомъ позна Петровъ-тъ гласъ, отъ радость не отвори врата-та, но завтече ся и даде извѣстіе, че Петръ стои прѣдъ врата-та.

15. А тѣ ѱ рекохъ: Ты си луда; но тя подтвърдяваше, че *това що имъ казува е така*. А тѣ думахъ: Неговъ-тъ ангелъ е.